

De begroting bijna in evenwicht, de samenleving verre van

Jos Geysels
Voorzitter Decenniumdoelen

Het begrotingsevenwicht komt sneller in zicht dan verwacht ([DS 10 januari](#)). Als die trend zich voortzet, zou de doelstelling van de regering ‘om deze regeerperiode in evenwicht af te sluiten niet langer onhaalbaar zijn’. Goed nieuws voor de regeringspartijen. Is het dat ook voor de zwakkeren in de samenleving?

Waarom blijft het zo stil rond die andere doelstelling van de regering om de minimumuitkeringen op te trekken tot aan de armoedegrens? Zeker nu er financiële ruimte komt, kan de uitvoering van die maatregel, die in het regeerakkoord staat, eindelijk hoop bieden voor de meer dan 1,6 miljoen Belgen die in armoede leven.

In juli verdedigde de staatssecretaris voor Armoedebestrijding Zuhail Demir (N-VA) zich nog: ‘In de twee jaar die ons in deze regeerperiode resten, hebben we daar eenvoudigweg het geld niet voor.’ Vandaag is dat geld er wel. Maar de regering zwijgt.

Dat staat in schril contrast met de september- en oktoberverklaringen. Onze regeringsleiders, Geert Bourgeois en Charles Michel, engageerden zich toen nog om de armoede structureel te verminderen. Ze verklaarden toen nog iedereen mee te nemen. Vandaag horen we ze niet meer.

Over andere werven des te meer: lastenverlagingen en de verdere uitrol van de taxshift liggen in het vooruitzicht. Maar die brengen mensen in of nabij armoede niets bij. De samenleving wordt er alleen ongelijker van.

Zo wil de Vlaamse regering ook minstens 100 miljoen minder erfbelastingen. Is daar wel budgettaire ruimte voor? Wie is er bij gebaat? Zijn er geen andere noden? Vandaag zijn de regeringspartijen vooral bezig met kortzichtige electorale manoeuvres, tactische en agressieve Twitterspulletjes en vooral veel belastingverlagingen.

Intussen kunnen gezinnen in of nabij armoede zich niet verwarmen, moeten ze samenhouden in één kamer en meerdere lagen kleren aantrekken, moeten ze zich tevredenstellen met wat

huisjesmelkers hen opsolferen en stellen ze hun gezondheidszorg uit. Zo wordt arm zijn ziek zijn.

Meer jobs zijn een goede zaak, maar betekenen niet minder armoede. Integendeel, de kloof tussen hen die hebben en hen die niet hebben, wordt steeds groter. Blijkbaar heeft men nog altijd niet begrepen dat een samenleving waar meer dan 15 procent in armoede leeft en bijna een op vijf amper de eindjes aan elkaar kan knopen, uit balans dreigt te raken.

2018 is het laatste jaar dat de Vlaamse en federale regering er werk van kunnen maken, maar ze lijken hun engagement vergeten. Nochtans zijn de perspectieven voor een daadwerkelijk armoedebestrijdingsbeleid nog nooit zo goed geweest. Waar wachten we op om iedereen mee te nemen?

Bron: DS, 11 januari 2018 - Opinions